

ikke var nogen som helst Grund til Tilfredshed, det ærede Medlem mente endog, saa, at der fra en enkelt Side var brugt Ordet „Tilfredshed“ for mange Gange. Jeg tror nu, det ærede Medlem skulde øve sig i selv at anvende dette Ord noget hyppigere, end han gør, og jeg tror egentlig talt, at det ærede Medlem som Husmand og som praktisk Mand, naar han gaar hjemme og tænker over Spørgsmaalene, i og for sig er meget mere tilfreds, end han giver det Udseende af fra denne Plads som Partiordfører. Det ærede Medlem talte her fra et Husmandsstandpunkt og mente, at det var et specielt Husmandssynspunkt at se med Misbilligelse paa den Forringelse af Loven, som det var at forhøje den rentepligtige Del af Laanesummen fra 6 000 til 8 000 Kr. Ja, det ærede Medlem er jo Husmand — det nægter jeg ikke —, men Husmænd kan være af forskellig Mening ligesom alle andre Mennesker, de er endnu ikke indrullet i et Parti, hvor man modtager en færdigstet Overbevisning. Jeg tror, at Husmændene her i Landet vil forbeholde sig i Fremtiden som tidligere at danne sig deres egen Mening, og jeg tror ikke, at man kan gøre gældende, som det ærede Medlem forsøgte paa, at det skulde være et Husmandsstandpunkt at gøre disse Love til Foranstaltninger, hvorved der ydes Gaver i Flæng til Enkeltpersoner. Jeg gentager: Det har aldrig været Hensigten, hverken med den gamle Husmandslov eller med Loven af 4. Oktober 1919, at det skulde være Gavelove, som enkelte Personer kunde gøre sig til Gode af paa hele Samfundets Bekostning. Det har været Hensigten, at der af Samfundshensyn skulde oprettes saa mange smaa selvstændige Landbohjem som muligt paa rimelige Vilkaar, men heller ikke mere, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis det fortsættes, som vi har set i den allersidste Tid, at enkelte, som er kommet i Besiddelse af Husmandsbrug, der er oprettet ved Statsstøtte, kan sælge det Privilegium, de dér har faaet, for et stort Antal Tusinde Kroner, er det ikke nok, at man kan tvinge dem til at lade være med at sælge det; for saa har de alligevel faaet Privilegiet, og det er en Fejl. Men jeg skulde tage meget fejl af danske Husmænd, hvoraf det store Flertal dog selv har maattet arbejde sig frem til deres Brug og har maattet købe det for deres egne Penge eller har maattet laane sig frem til et saa stort Beløb, at de er kommet i Besiddelse af et saadant Brug — jeg skulde tage

meget fejl af danske Husmænd, siger jeg, om de virkelig skulde mene, at det var rigtigt at fortsætte med en Lovgivning, der giver Foræringer til enkelte og i Virkeligheden ikke tjener det almindelige Formaal, som det derved er tilsigtet at støtte.

Saa var det ærede Medlem inde paa Tanken om, at man kan skabe Sikkerhed for Brugeren ved at sætte en fast Rente fod ved periodiske Vurderinger, medens derimod Brugeren, hvis han køber Jorden, ikke ved, om han kan svare den Rente, Jordens Værdi medfører. Jeg mener nu, at naar han har købt Jorden, ved han, hvad han skal forrente, i det andet Tilfælde kan han ikke vide, hvad han skal forrente; men hvis han mener, at det er saa meget sikrere, og at det andet giver en Usikkerhed, er det altsaa det ærede Medlems Ønske, at Staten skal gaa med ind og tage Usikkerheden for Husmændene. Jeg tror nu imidlertid, det ærede Medlem ogsaa tager Fejl her. Jeg tror ikke, de danske Husmænd ønsker at være en saadan Klasse for sig, som Staten skal tage Usikkerheden bort fra. Jeg tror ikke, de danske Husmænd ønsker at blive stillet anderledes end andre Statsborgere, og jeg mener, de gør Ret i at se saaledes paa det.

I denne Forbindelse vil jeg til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard), der sluttede med at sige, at det, der var den største Ulykke ved disse Love, var Kapitalens Spekulation i den danske Jord, hvis det maa være mig tilladt, sige, at dette Udtryk: Kapitalens Spekulation i den danske Jord er saadan et rigtig godt vellagret Slagord, som ikke har noget som helst med de faktisk foreliggende Forhold at gøre. Hvis det ærede Medlem vil undersøge, hvad det er, der er steget i Pris ved Oprettelsen af et Husmandsbrug, ja, saa kan man jo sige, at det altsammen er steget i Pris, fordi Kronen er blevet mindre baade valutamæssigt og med Hensyn til Købeevne, men det ærede Medlem vil ikke kunne nævne noget i Landet, der er steget saa lidt som Jord. Alt andet er steget meget mere, navnlig er de Omkostninger, der er forbundet med Bygningers Opførelse, steget til Højder, som gør det overordentlig vanskeligt, ja, næsten umuligt uden Statsstøtte at oprette disse Brug. Det ærede Medlem skulde hellere tale om den Spekulation, der af visse ærede 8 Timers Medborgere, som medvirker ved disse Huses Opførelse, fuldkommen forargeligt gennemføres om Sommeren, i den Tid, hvor man skulde arbejde, og hvor